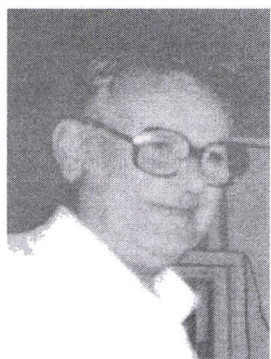

ȘTEFAN PALADA – 75 (1936-1998)

La 75 de ani de la naștere și la 13 de la plecarea dintre noi, Ștefan Palada rămâne, în conștiința celor ce l-au cunoscut, o figură luminoasă a etnomuzeologiei românești în care *omul*, ușor boem, era secondat de un rafinat cercetător al culturii și civilizației tradiționale de pe ambele versante ale Carpaților. Aducerile aminte ale foștilor colegi creionează un personaj de o factură aparte în care *umorul* conviețuia, în modul cel mai liber, cu *eleganța* și *rigoarea*.

S-a născut în 23 septembrie 1936, la Sibiu și a urmat, conform tradiției din familie, Liceul „Gh. Lazăr”. Următoarea etapă a vieții și-a petrecut-o la Universitatea din Cluj. Absolvent al Facultății de Filologie a Universității din Cluj (1963), Ștefan Palada și-a făcut ucenicia de dascăl de limba română în localitatea *Scorei* din Țara Oltului, după care s-a alăturat (în

1964) echipei de specialiști care au pus bazele *Muzeului Tehnicii Populare* din Dumbrava Sibiului.

Timp de aproape trei decenii a participat la această extraordinară experiență etno-muzeală, legându-și numele de realizarea sectorului *civilizația lemnului*. Pe baza cercetărilor întreprinse, în diverse zone etnografice ale țării, a reușit să transfere în muzeu, 20 de monumente (gospodării, ateliere de meșteșugari, instalații de industrie țărănească) împreună cu inventarul aferent de obiecte și unelte. A fost, de departe, unul dintre cei mai buni cunoscători ai instalațiilor tradiționale de prelucrare a lemnului și a instrumentarului de lucru la pădure sau în joagăre.

Lista manuscriselor și dactilogramelor personale, păstrate în arhiva științifică a Centrului de Informare și Documentare în Etnologie „Cornel Irimie” din cadrul Complexului Național Muzeal ASTRA Sibiu, cuprinde: rapoarte de cercetare, dosare de monumente transferate în Muzeul Tehnicii Populare, carnete și fișe de teren, tematici ale unor expoziții, texte de ghidaj sau ale unor conferințe etc. O arhivă bogată care îți transmite câte ceva din personalitatea complexă a unui muzeograf pasionat de studiul culturii și civilizației tradiționale, de patrimoniul popular românesc.

Dintre studiile publicate amintim: *Aurăritul – un meșteșug străvechi ilustrat în Muzeul Tehnicii Populare din Dumbrava Sibiului* (colab. cu Mihai Sofronie), „Cibinium”, 1966; *Contribuții la cunoașterea dezvoltării istorice a meșteșugurilor legate de prelucrarea pieilor în Săliștea Sibiului*, în „Cibinium”, 1967–1968; Instalații complete și „complexe” de industrie țărănească, „Cibinium”, 1973; Câteva considerații asupra gospodăriei țărănești din Avrig, în „Transilvania”, nr. 9/1973; Contribuții la cunoașterea arhitecturii laice din Valea Cosăului – Maramureș și prezentarea sa în Muzeul Tehnicii Populare, în „Cibinium”, 1979; Instalații pentru fasonat lemnul din Muzeul Tehnicii Populare în „Studii și comunicări de istorie a civilizației populare din România”, vol. II, Sibiu, 1981; Prezentarea în Muzeul Tehnicii Populare a meșteșugurilor și industriilor de exploatare și prelucrare a lemnului în „Cibinium” 1984; Gura Râului – centru specializat în jogărit în „Transilvania”, nr. 7/1988; Câteva date cu privire la exploatarea și prelucrarea lemnului în Țara Făgărașului, în „Studii și comunicări de etnologie”, tom XVII/2003.

A realizat, de asemenea, filmul documentar „Joagărul cu cai din Gura Râului”.

Bibliografie

Godea, Ioan, *Etnologia română contemporană. Lexicon bibliografic ilustrat*, București, Editura Enciclopedică, 2002, p. 296.

Moise, Ilie, *Sibiu: repere etnologice*, Sibiu, Honterus, 2004, p. 93.

Ilie MOISE